מאיר תדמור

חובות אבודים וחובות שלא משלמים

יש כל מיני סוגים של חובות.

קודם כל, לא מדובר בסתם אנשים. יש חובות לבנקים: של קונצרנים ואף קיבוצים לבנקים: יש חובות שלא ישולמו לעולם, ויש גם חובות של מיפלגות אחרי הבחירות.

מה עושה סתם־אחד, או אחת, שמיפה־לגה חייבת לו/לה כסף? קודם כל מנדנדים, אחר־כך בוכים, אחר־כך נתלים בהבטחות, וכאשר כל אלה לא עוזרים, מה עושים?

הנה מה שעשתה אחת, שלאחר שה, עזרו של הנתבע השלישי, יו"ר מטה־הבחירות ניסים ווילי.

מה ביקשה התובעת? שיטילו עיקול על משכורות שני אלה. (לצורכי השכלה כללית, מן הראוי להסביר שאם עמותה — ומיפלגת העבודה היא כזו — חייבת כסף, אפשר בהחלט לתבוע אותו מכל אחד מחברי־העמותה. הנה עוד סיבה למה לא כדאי להיות חבר רשום במיפלגה, למשל.)

ובכן, השופט פסק להטיל עיקול על המשכורות. עדיין לא קרה דבר. אז פנו

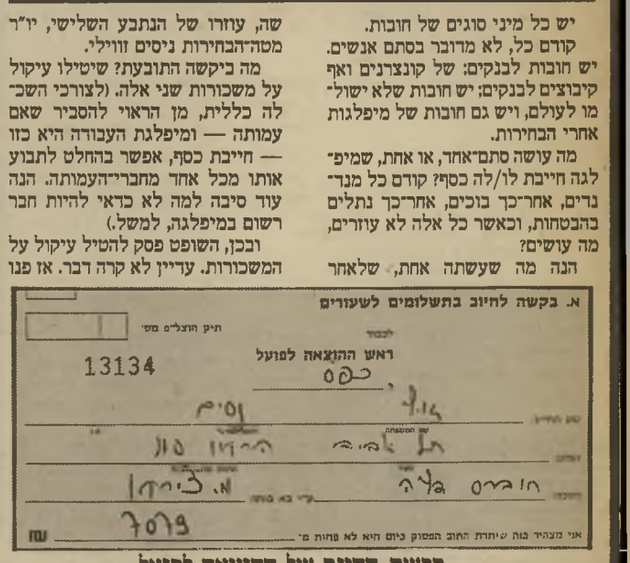

בקשת החיוב של ההוצאה לפועל
אפשר לעקל משכורות חברי המיפלגה

ארבעה חודשים לא קיבלה את כספה. מיפלגת־העבודה נשארה חייבת ל־דליה חוברט 4800 ש"ח. היא עברה את התהליך הרגיל, ואחרי שכל אלה לא הועילו, פנתה לחברה העוסקת בגביית צ'קים חוזרים, ביצוע פיסקי־דין, פקו־דות־מעצר, עיקולים ואיתור־נכסים (לי־שם הקיצור תיקרא החברה צ"ק־צ'ק).

החברה שלחה תחילה מיכתב מנומס למיפלגה. לא עזר. הגישה תביעה ב־סדר־דין־מקוצר. לא עזר. הנתבעים הם מיפלגת־העבודה, אחד בשם קוזולה מ־למי שמשלם את משכורתו של ווילי, שיעכב את הסכום. גם שם לא קרה הרבה. ואז פנו להוצאה־לפועל על־פי פסק־הדין, וצירפו לסכום המקורי ריבית, הצמדה, אגרה, שכר־טירחת־עו־רך־דין, והנה יותר מ־7000 ש"ח.

יש גם הודעה לחייב, האומרת שתו־צא נגדו פקודת־מאסר, וכו'.

עכשיו נראה מה יקרה. ישלמו, יית־בו במעצר, או אולי יספיקו להעביר חוק חדש, האוסר על גביית חובות של מיפ־לגות, למפרע מה־31 באוקטובר 1988?

פלאי הפלאפון

הפעם לא טענות על המחיר. מי ש־רוצה ויכול, על חשבונו או על חשבון הכלל, למה לא?

פלאפון, או יותר נכון מוטורולה בע־לת־הזיכיון, מגישה למנוייה שרות נוסף: מזכירה פלאפונית.

נניח שאתה לא במכונית, ונתקבלה שיחה למכונית. מה קורה? בדרך כלל הלכה שיחה, וההודעה עימה. וכמו ש־ידוע, כל הודעה בפלאפון סוגרת עיס־קה חשובה עד חשובה־מאוד, ולכן יש פיתרון.

אתה לא במכונית, אינך עונה, השי־חה עוברת למזכירה הפלאפונית, המ־קבלת את ההודעה ורושמת אותה. כל מה שעליך לעשות הוא להתקשר למרכז הפלאפוני הממוחשב, וכל העי־סקות סגורות.

לצורכי המזכירה הפלאפונית הת־קשרה מוטורולה עם חברה בשם טל־מסר. תמורת הסכום המיוצרי של 26 שקל לחודש, אתה מנוי. אגב, למי ש־אינו בקי בענייני פלאפון, חוץ מהמכ־שיר והתקנתו גובה החברה עבור "זמן־אוויר", כלומר כל עוד אתה משוחח בטלפון, אתה משלם, ולא חשוב אם אתה טילפנת, או טילפנו אליך. וזה כמובן חוץ מהחיוב של בזק. וכאן יש פתח להפתעות.

אגב, חברת פלאפון נהנית מהשיחות למזכירה האלקטרונית הממוחשבת, ה־מופעלת על־ידי חברת טלמסר, בעצם השיחות. ווכרים: "זמן־אוויר".

תמיד, ביום הראשון והשני, כשאתה פונה (באמצעות הפלאפון כמובן) למז־כירה הפלאפונית, לקבל את ההודעות בשבילך, אתה מקבל דברים "אחרים". מסתבר שאותו מחשב פלאפוני ממוח־שב משמש גם, בעיקר בימי־שישי, כ־מרכז ממוחשב לקשרים אינטימיים. ב־קיצור ולעניין, המחשב "משתגע" בכל ראשיתו של שבוע, ובמקום לקבל הוד־עות שהושארו עבורך, אתה מקבל גני־חות, במיקרה הטוב. אתה מנסה להגיע להודעה "שלך" ומגיע ל"אחרות", וכל זה על חשבונך. זוכרים: "זמן אוויר".

סיפרתי לחבר והוא הגיב: "נו, צרות של עשירים!"

מיזוג־מירוץ ימי

אין־סוף להמצאות. מי שסבור שרק בארצות־הברית יש משוגעים, עשירים, רודפי נוחיות ופטנטים, טעה.

הנה מוצר חדש, המיועד למי שיש להם כבר הכל, גם סירת־מירוץ פרטית (יש כמה אלפים בארץ). ועל הכל: תוצרת הארץ.

אני חייב להזכיר את שם החברה ה־מפתחת של הייצור החדש, הם שלחו לי תצלום. ובכן, מה דעתכם על מזגן־אוויר בסירה פתוחה? יש כזה, והוא פרי פיתוחה של חברה בשם פילקר.

התכונות של המזגן: מותקן בלוח־השעונים של הסירה, מספק זרימת־אוויר קר בעוצמה חזקה משלושה פת־חים. והעיקר: למזגן מצורף מקררון קטן, המופעל על־ידי המזגן, והמשמש לקירור של משקה קר, למשל.

וכל זה במחיר שווה לכל בעל סירת־מירוץ: 3000 שקל חדש.

סירת מירוץ ממוזגת־אוויר
אוויר קר ב־3000 ש"ח

ריבית רצחנית רצחה את הקליינטים

ביום השישי האחרון השתתפתי ב־מסיבת־עיתונאים עם ראשי הבנק ה־בינלאומי. הנוהג מזה שנים לפרסם את מאזן הבנק ראשון (מחמשת הגדולים), ובחודש מרס.

התרשמתי משני דברים.

האחד: שבראשונה קורא יו"ד של בנק, יגאל ארנון, הפרקליט הנודע, לריבית שהבנקים לוקחים "ריבית רצ־חנית". זה חשוב.

האחר: שמנכ"ל הבנק, שלום זינגר, מעריך את הפרשות הבנקים לחובות מסופקים בשנת 1988 בסכום של שני מיליארד ש"ח. סכום עצום.

יש תמיהה. מה ההיגיון בכך ש־לוקחים ריבית רצחנית מהקליינטים, כאשר היא גורמת לכך שאותם קליינ־טים לא יוכלו לעמוד בהחזר־החובות, בגלל הריבית הרצחנית, ועכשיו צריך למחוק, לשמוט, לאבד ובעיקר להפ־ריש לחובות מסופקים סכומי־עתק, ו־חוזר חלילה?

הרי התחזית, וההפרשות עיקרן:

- יש לנו חמישה בנקים גדולים.
- במהלך החודש יפרסמו ארבעה את המאזן לשנת 1988.
- מי הפסיד, מי בקושי על הגבול ומי הרוויח.
- הבינלאומי כבר פירסם את המא־זן. הרווית, אבל פחות מאשר ב־1987. הנה הבנקים והתוצאות האפשריות ל־1988.
- **בנק הפועלים,** הפסד בעיק־בות הפרשות־שיא לחובות מסופקים (חקלאות, כור ועוד).
- **בנק לאומי,** ראה הבנק הקודם, אבל בהיקף קטן יותר. הרווח — קרוב לאפס.
- **בנק המיזרחי,** הפסד.
- **בנק דיסקונט,** רווח בסיוע חברות הבת (ברקליס, דיסקונט ניד יורק, חלקן בריווחי הבינלאומי).

אני בטוח שעם פירסום התחזית ה־פרטית שלי יבואו ויגיעו שיחות־טלפון מהנ"ל. יש לי כבר תשובה מן המוכן: הלוואי ואתברה, בעיקר בנוגע לבנקים המפסידים.

גם מיטה וגם בדיחה בצידה

המיטה מתקפלת במהירות למי־מרים של 121 ס"מ על 97 ס"מ על 14 ס"מ. המנפח החשמלי (כלול במחיר), שאת התקע שלו ניתן להכניס לשקע שבקיר, גורם לניפוח המיזרון תוך 60 שניות. מיסגרת המתכת מתחברת על־ידי מחברי־קפיץ, והמיזרון מחוזק למי־טה באמצעות רצועות העשויות מחומר פלסטי מיוחד. המיזרון עמיד נגד אש, ושוב הכלבו המפורסם, האמאכר שלי־סר. לא חידוש גדול, אבל מעניין וגם מועיל.

נניח שבא אורח נוטה ללון. הספה המתקפלת התפרקה, והיא מתקפלת ל־צד אחד בלבד. בקיצור, לא בשביל אורחים. מה עושים? הנה מה שמציע הכלבו.

המיטה המתקפלת הקטנה ביותר.

והנה התיאור: מיזרון מתנפח בעל מיסגרת־מתכת מתקפלת. משלבים את הנוחיות של מיזרון־קפיצים מעולה ונו־חיות של איחסון קומפקטי.

שלא כמו ספות מתקפלות, מעניקה המיטה תמיכה לשינה נוחה על־ידי מיבנה תעלות של תאי־אוויר, המאזנת את התמיכה בגוף — כדברי ההסבר.

מיטה מתקפלת מתנפחת
ניפוח המיזרון תוך 60 שניות

עשוי מפי־וי־סי רחיץ (שאפשר לרחוץ אותו) ומצופה בשיכבת חומר פלאסטי (שלא הצלחתי לעמוד על טיבו). המיט־גרות עשויות מצינורות־מתכת בקוטר של 2.5 ס"מ. כאשר כל היחידה מנו־פחת ומורכבת יהיו מימדיה: גובה — 55 ס"מ, רוחב — 102.5 ס"מ, אורך — 185 ס"מ. המישקל — 17.25 ק"ג. ה־מחיר — 130 דולר, ובכלל זה המיש־לוח ואחריות בלתי־מוגבלת.

ועכשיו לבדיחה. גם בענייני ספות. פרקליט, או אם תרצו רואה־חשבון, לא חשוב, הכניס ספה למישרדו.

בא חבר ושאל: בשביל מה אתה צריך ספה במישרד?

השיב לו: בשביל הפאקס!

פאהד יבקר בבורסה

הבורסה

הפעם כמעט־מונולוג של אחד מהכרישים החותי־מים של הבורסה, אופטימיסט חסר־תקנה, הרואה את העצים וגם את היער. לא כל מה שאמר מובא כלשונו, אבל רוח־הדברים מתקיימת:

אני אומר לך, המקום הראשון שאליו יבוא פאהד (מלך סעודיה), יהיה אחד־העם 54 (בית הבורסה בתל־אביב). בכל העולם יש צרות, אבל הביזון הוא של משרות (קומפרומיס, בלשונו). תשמע, אין ברירה. יהיה שלום עם הערבים. למרות הכל, "פרס איש הון וחזון, ויוציא אותנו מכל דיכאון".

אני: הבורסה רואה את הקומפרומיס לפני שה־עולם רואה!

תביבי, הוא אומר, אין בעולם דבר יותר חכם מהבורסה. אלוהים גזר עליה לראות את הדברים. זה שוק חכם, תשים לב, חכם מי שרואה את הנולד, נכון?

פה תהיה מעצמה כלכלית, במקום צבאית. יהיה גם צבא חזק. אנחנו נספק שרותים לכל מדינות־ערב. כך נרדים אותם. התומר ירדים אותם. כמה שתי־לחם, לא יעזור, יותר טוב שיהיו רדומים, מאשר מתעוררים במלחמה. לכן הקומפרומיס יגיע לאיזור הזה. לא יעזור לך שום דבר.

מה יקרה עד שיגיע הקומפרומיס, אני שואל.

מה אתה רוצה, שנקפוץ? יגיע, אל תדאג, הוא משיב. אתה שואל מה קורה היום בבורסה. תראה, הבורסה עשתה חתיכת־דרך. 1982 היתה בניה יותר טוב, היתה בניה כדי להחזיק רמה של בורסה. היו "ננסטרים" בסדר גודל של יותר מבנקים. לא נזכיר שמות. ביום כזה למשל (יום חמישי בשבוע שעבר), קצת חלש, היו באים X ו־Y והופ, קונים והשוק עולה. מה יש לנו היום? יש לנו קופות־גמל, עובדים טוב, קונים בזול, מוכרים ביוקר – לא מעוניינים להחזיק שוק. ויש קרנות־נאמנות. אלה בניות בצורה לא־טובה. מה קורה? הם קונים איתך ומוכרים איתך במקום להחזיק מעמד, לתת לשוק תשתית; הם עושים כמוני.

עד עכשיו מי שנכנס פה, מכסימום סגני־אלופים, אבל אלה לא עושים את הבורסה. חסרים החיילים, חיילים עושים את הבורסה. שיבואו, שיבואו דרך הקרנות, לא חשוב, העיקר שיבואו.

תראה מה קרה השבוע: ביום הראשון הקרנות קיבלו כסף, אבל לא קנו, כי הם חשבו שהמחירים גבוהים. ביום השני גם כן הגיע כסף, כי השוק עלה. ביום השני השוק התחיל להיחלש. אז ביום השלישי אנשים לא באו לקנות קרנות. ביום הרביעי באו למכור. לא מכרו את הכל, אתה מבין אותי? אילו היו "ננסטרים", לדוגמה "ב.....", ביום חלש כזה, היה אומר "טוב" וכולם היו הולכים אחריו.

אז שוב היו קונים דרך הקרנות? אני שואל.

תראה, הוא אומר, כושר־הניידות של הקרנות הוא לפעמים לרועץ, לרעתך, אתה מבין. אבל מקדם־הב־הילות המסיכולוגי של הקרנות הוא הרבה פחות.

מה יהיה? אתה שואל. תשמע, תביבי, תשמע טוב. אני אומר לך שהשוק פה השנה עוד לא התחיל. כמו חתונה מפוארת, איך עושים? קודם קוקטייל, אחר־כך הסעודה האמיתית. מה שהיה מינואר עד עכשיו, זה הקוקטייל.

הוא היה מוכרח לחזור למיסחר, הרעש מסביב באולם היה נוראי. פגשתי אחד ממכרי הוותיקים ושאלתי דוגרי: מה קונים?

התחיל אומר, מה שהצלחתי לקלוט, זה נכסים, קירור, הספקה. על אחריותכם.